

A lesson just learned #1: "You did it to yourself"

Juuri oppimani läksy, osa 1: "Aiheutit sen itse itsellesi"

Hei kaikki,

Useimmat teistä tuntevat elämäni ja läpinäkyvyyteni. Kerron säännöllisesti elämämme asioista, lähtien niistä hassuista jutuista, joita vanhin (vammainen) poikamme sanoo, aina Barbin ja itseni väliseen dynamiikkaan sekä joihinkin niistä asioista, joista Herra on viime aikoina minulle puhunut 'painotuoreena' kuten sanonta kuuluu. Asiat ovat niin kuin ne näyttävät olevan.

Kokemukseni huimauksesta

Muutama vuosi sitten väsyin todella kokousten sarjan ja matkustelun, kotiaskareiden, viikoittaisen Chrisin kanssa vietetyn ajan sekä palvelutyön vaatimusten kuten rukoilemisen, opiskelemisen, kirjoittamisen, kirjeenvaihdon, sähköpostivaihdon, skype-puheluiden ja sellaisten asioiden aikana – tuollainen on alituista kasvavan maailmanlaajuisen kotiseurakuntaverkostomme ystävien ja verkostoon yhteydessä olevien vuoksi sekä niiden, jotka eivät ole kotiseurakunnissa, mutta joita jakamani opetukset siunaavat.

Ja minulla on taipumus tarvita unta vain 5-6 tuntia, omata paljon energiaa ja tarvita aktiivisuutta. Toimettomuus on minulle kidutusta. Minun täytyy puuhata jotakin ja päästä päivittäin kodin ulkopuolelle. Harvassa ovat ne päivät, jolloin en tohdi mennä ulos.

Tuona tiettyinä aamuna nousin istumaan sängystä noustakseni ja yhtäkkiä en mielessäni erottanut suuntia ylös tai alas tai vasen tai oikea. Kyse ei ollut siitä, että maailma olisi pyörinyt, vaan siitä, etten erottanut ylös ja alas – suuntia toisistaan sen perusteella, mitä silmäni minulle kertoivat. Kyse ei ollut pyöräytyksestä, jossa maailma näyttää pyörivän nopeasti vaakatasoisella akselilla, tämä oli huimausta: yhtäkkinen kyvyttömyys määrittää suuntia ylös vai alas, oikea vai vasen. Huimauksen yhteydessä maailma ei pyöri, ihmisellä ei vain ole mitään viitettä suunnista ylös tai alas tai vasen tai oikea.

Minun täytyi välittömästi ajatella perusteellisesti sitä, mikä oli ylös ja alas, vasen ja oikea. Muistan katselleeni yöpöydällä olevan digitaalisen kellon punaista hehkua ja keskittyneeni siihen laskeutuessani takaisin tyynylle ja makasin siinä vasemmalla kyljelläni kunnes sisälläni asiat palautuivat normaaliksi.

Tein kokeiluja. Havaitsin, että saatoin maata vasemmalla kyljelläni tai selälläni, mutta jos ollessani selälläni käänsi pääni oikealle yhtään yli pystysuoran – vain kattoa tuijottaessani – huimaus sai äkkiä vallan. Käänsin äkkiä pääni takaisin vasemmalle pysäyttääkseni sen. En voinut kääntyä oikealle kyljelleni tai maata sillä ilman, että massiivinen huimauksen aalto verhosi minut.

Pelkästään istumaan nouseminen ja käveleminen vaativat valtavaa keskittymistä, jotta saatoin vakuuttaa mieleni siitä, mitä silmäni kertoivat ja sanoa aivoilleni, että olin pystysuorassa. Jalan asettamista toisen eteen täytyi miettiä perusteellisesti jokaisen askeleen vahvistaessa, että se oli alhaalla ja aivoilleni luja viitekohta, johon keskittyä.

Taistelin pysyäkseni pystyssä silkalla mielen keskittymisellä. Yritin vain päästä ylös päivää varten. Kehoni pakotti minut ottamaan vapaapäivän nukkuakseni, levätäkseni ja tehdäkseni vain vähän mitään muuta kuin katsella vanhoja elokuvia televisiosta. Olin enemmän tai vähemmän normaali seuraavana päivänä, mutta tunsin itseni mielessäni yhä 'sameaksi' ikään kuin aikaerosta kärsiväksi. Kolmanteen päivään tultaessa olin normaali.

On aika käskeä kehoa ja aika kuunnella kehoa

Jotkut kristityt menevät niin mukaan johonkin tiettyyn opetukseen, että luulevat voivansa käskeä, julistaa, puhua maailmansa olemaan samalla kun jättävät huomiotta terveen järjen ja asianmukaisen huolellisuuden. Se on röyhkeyttä: kun ajatellaan jonkin asian olevan Jumalan vastuulla, kun itse asiassa se on meidän vastuullamme.

Kerran eräs minulla töissä ollut mies tuli toimistooni varhain eräänä iltapäivänä pyytäen rukoilemaan puolestaan. Hän sanoi saavansa päivittäin päänsäryn alkuiltapäivästä ja oli rukoillut omasta puolestaan, käsiä oli pantu hänen päälleen ja rukoiltu, oli käsketty, julistettu, sidottu ja karkotettu paholainen ja kaikki 'tavanomaiset epäillyt', mutta hän ei voinut yhtään paremmin.

Luulenpa olevani viimeinen keino, ajattelin itsekseni miehen kerrottua minulle kaikista jotka olivat rukoilleet hänen puolestaan ja kaikesta mitä hän oli tehnyt parantuakseen. Joten istuudimme ja tein, mitä ensiksi teen kun olen alkamassa rukoilla jonkun puolesta: istun hiljaa ja katson, mitä Isä sanoo tai paljastaa. Välittömästi kuulin Isän sanovan: "Hänellä on nestehukka. Käske häntä juomaan vettä ja vähentämään kahvinjuontia, jonka suhteen olen häntä käsitellyt."

Mies oli järkyttynyt, täysin järkyttynyt siitä kuinka 'epähengellinen' tuo sana oli. Hän oli vähän kuin Naaman, spitaalinen 2. Kun 5:ssä tämän karsastaessa käskyä peseytyä Jordan-virrassa seitsemän kertaa parantuakseen, mutta lopulta nöyrtyi tekemään niin. Ystävänä odotti suurta, kovaäänistä, käskevää rukousta Näkijältä, jotta pääsisi eroon päänsärystään. "Pelkästään juoda vettä? Ihanko totta? Siinäkö kaikki?"

Seuraavana päivänä hän jätti raportin – päänsärky oli poissa! Hän oli juonut vettä tasaisesti pitkin aamua, vähentänyt kahvin yhteen kupilliseen lounaalla ja juonut sen kanssa vettä, ja voi hyvin. Kaksi viikkoa myöhemmin hän ilmoittautui jälleen; ei koskaan päänsärkyä tuon päivän jälkeen. Vuotta myöhemmin näimme toisemme ja hän oli yhä ihmeissään siitä, että jokin niin yksinkertainen oli hänet parantanut.

Siispä olin Hollannin konferenssissa

Olin väsynyt matkan valmisteluista ennen kuin lähdimme, sitten oli aikaerorasitus ja matkustaminen, ja sitten suoraan konferenssiin. Heräsin perjantaiamuna huimauksen kanssa, mutta olin päättäväinen parantumaan ja toimimaan normaalisti. Tuona iltana poikamme Brian johdattaessa meidät kaikki syvään palvontaan silmäni yhtäkkiä avautuivat Herran maailmaan ja Jeesus oli paikalla.

Ajattelin, että Hän tulisi luokseni ja panisi kädet päälleni, mutta minulle Hän sanoi vain: "Ei, olen täällä palvelukseni sydämiä ja sieluja tänä iltana. Aiheutit sen itse itsellesi", ja sitten Hän kääntyi kävelemään keskellämme, pani kätensä monien ihmisten päälle useiden seuraavien minuuttien aikana. Todistukset jälkikäteen olivat ihmeellisiä ja joissakin tapauksissa syvällisen henkilökohtaisia. Hänen läsnäolonsa oli NIIN vahvaa, niin monet kosketettuja... mutta en minä.

Minulta on loppunut kirjoitustila tältä päivältä, ensi viikolla kerron, mitä Isä kertoi minulle tuona lauantai-iltapäivänä koskien Herran huomautusta 'Aiheutit sen itse itsellesi' ja siitä, mitä Hän sanoi tuosta vaivasta. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

New lesson learned #2, "Listen to your wife"

Uusi opittu läksy, osa 2: "Kuuntele vaimoasi"

Hei kaikki,

Kerroin viime viikolla siitä, kuinka aluksi sain huimauksen, mikä tapahtuu vain silloin, kun olen fyysisesti hyvin väsynyt.

Se tapahtui viime vuoden maaliskuussa (2017) Liettuassa. Olimme kotiseurakunnassa kauniissa Klaipedassa, Liettuassa. Katselin ylöspäin kattoa kohti palvonnassa ja yhtäkkiä en erottanut suuntia ylös ja alas. Tuolla kerralla voin pahoin ja juoksin kylpyhuoneeseen ja oksensi meidän juuri syömämme mahtavan lounaan. Kaikki rukoilivat siellä puolestani ja voin paremmin hetken päästä, mutta minua järkytti pahoin se, että se oli kohdannut minua kiireisen matkan puolivälissä.

Tässä olin vuoden 2018 toukokuussa yli vuotta myöhemmin Hollannin konferenssissamme ja se iski jälleen.

Hollannin konferenssissa

Oli perjantai-ilta ja meillä oli upeaa syvässä palvonnassa kun ilmaisimme rakkauttamme Herraa kohtaan, ja sitten Hän lauloi profeettallisesti ylitsemme muutamien hengellisten laulujen välityksellä poikamme Brianin kautta (Brian, nuorin poikamme, johti ylistystä). Sitten silmäni avautuivat Hänen maailmaansa ja Herra oli paikalla ja käveli joukossamme, laski kädet ihmisten päälle, paransi tunteita ja haavoja, otti pois syvää surua ja kosketti pitkään ja syväälle haudattuja henkilökohtaisia haavoja ja kipukohtia... mutta Hän sanoi minulle kysytyäni, jos Hän panisi kätensä päälleni: "Ei. Olen täällä palvelemissa sydämiä ja sieluja. Aiheutit sen itse itsellesi."

Lauantaiaamuna huimaus oli yhä läsnä vanhempana kuin koskaan. Olin nukkunut noin viisi tuntia tuona yönä ja se oli kahdesti keskeytynyt niiden viiden tunnin aikana, koska kylpyhuoneessamme oli liiketunnisteella aktivoituvat valo, joka syttyi kylpyhuoneen ovea avattaessa eikä sitä voinut kytkeä pois päältä manuaalisesti. Yhtäkkiä huone tuli yhtä kirkkaaksi kuin päivänvalossa keskellä yötä, joten me kumpikin hätkähdimme aivan valveille kunnes saatoimme taas rauhoittua ja nukkua, lol.

Voin pahoin tuona aamuna, mutta kun pahoinvoinnin aallot olivat ohi, tunsin oloni vähän paremmaksi, mutta tarvittiin koko keskittymiskyyni siihen, että saatoin panna jalan toisen eteen ja pysyä pystyssä kävellessäni. Selvisin lauantain aamukokouksesta opettaen seisomisen sijaan istuen ja selittäen kaikille lyhyesti huimauksesta ja sitten lähdimme lounastauolle.

Menin vain takaisin huoneeseen päästäkseni pitkälleni pyytäen toisia vetämään iltapäivän kysymysvastaus – osion kotiseurakunnasta.

Mitä Isä sanoi

Olin vuoteella vasemmalla kyljelläni, koska jos käännyin oikealle kyljelleni, huimaus alkoi. Kysyin Isältä, miksi Herra ei ollut parantanut minua edellisenä iltana, kun Hän oli paikalla, miksi Hän sanoi minulle: 'Aiheutit sen itse itsellesi'? Hän vastasi välittömästi:

"Aiheutit sen itse itsellesi. Olen käsitellyt sinua jonkin aikaa sen suhteen, että ottaisit kokonaisen vapaapäivän joka viikko, mutta et ole totellut."

Vastasin: "Mutta Isä, siitä lähtien kun olin teini-ikäinen, olen sanonut itselleni mitä Mooseksesta sanottiin: 'Hänen silmänsä eivät olleet hämärtyneet, eikä hänen elinvoimansa ollut kadonnut.*'. Joten ruumiini pitäisi kuunnella minua tässä asiassa, kuten se kuuntelee toisissa asioissa." (Näkökykyyni on normaali ilman laseja, hampaissani ei ole koskaan ollut reikää ja voin tehdä töitä lujemmin kuin useimmat ikäiseni miehet eikä minulta puutu energiaa nytkään 60-vuotiaana). *(5.Moos. 34:7)

Hän vastasi toteamalla jotakin, mitä en ollut Hänen koskaan kuullut sanovan: "Se on totta, mutta ruumiisi saa samanlaisen lopun kuin maa, ja sinun täytyy oppia sopeutumaan." Se oli shokki, mutta yhtäpitävää sen kanssa, mihin liittyen olen etsinyt vastauksia muutaman viime vuoden aikana; tasapainoon parantumisen ja ikääntymisen prosessin välillä. Odotan yhä kohtaavani loppuvuoteni terveenä ja täynnä energiaa, Hän ei sanonut, etten kohtaisi. Mutta Hän sanoi, että vanhenen ja että ruumis 'saa samanlaisen lopun kuin maa', ja että täytyy sopeutua.

Kun saan rukouspyynnön sanotaanko tyttäreltä, joka pyytää parantumista 97-vuotiaalle kristitylle äidilleen, pysähdyn, koska en tiedä, tulisiko välittömästi pyytää Isältä parantumista. Vai onko tuon äidin aika mennä kotiin ja tyttären pyynnössä oli ennemminkin kyse siitä, ettei hän halua käsitellä rakkaan äitinsä kuolemaa. Olen pitkään etsinyt tasapainoa ikääntymisen ja parantumisen välillä. Missä kulkee raja siinä, kun toisaalta ruumis 'saa samanlaisen lopun kuin maa' ja sen myötä saa taivaan, ja toisaalta on olemassa parantuminen?

Kun Isä kertoi minulle, että ruumiini oli saamassa samanlaisen lopun kuin maa ja että minun täytyi oppia sopeutumaan, toi uuden fokuksen, sopeutumiseen oppimisen. Hm... ei vain sopeutumista, vaan sen oppimista, kuinka sopeutua... prosessi jälleen!

Eikä tässä vielä kaikki...

Mutta Hän jatkoi: "Sinun pitäisi kuunnella vaimoasi. Barb osaa ottaa lepopäivän ja on kehottanut sinua jonkin aikaa tekemään niin. Hän on ollut minun vahvistava ääneni tässä (asiassa, jossa olen käsitellyt sinua sisäisesti ja yksityisesti jo melko pitkään.) Mutta et ole kuunnellut. Sinun täytyy käydä tämä nyt läpi."

Mutta en halua 'käydä tätä nyt läpi'!

1. Kor. 6:18:ssa Paavali kertoo periaatteesta, joka siinä asiayhteydessä koskee seksuaalista syntiä, mutta on sovellettavissa ruumista vastaan oleviin synteihin yleisesti:

"(Kaikki) muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan."

Hänen esille ottamansa periaate on, että ruumista vastaan tehdyt synnit tulevat ilmi ruumiissa – asiat, joita teemme itsellemme. Tiedämme tämän vaistomaisesti – tupakoitsija, joka saa keuhkolaajentuman tai keuhkosityövän, liikalihava ihminen, jolla on vaikeuksia nivelissään ja jaloissaan, pienemmissä asioissa olemme kaikki paiskineet töitä tai stressanneet itsemme pisteeseen, jossa saamme päänsäryn tai ajatukset alkavat tulla epäselviksi, kärsimme nestehukasta tai olemme pyörtymispisteessä – jos teemme syntiä ruumista vastaan, tuo synti tulee ilmi ruumiissa.

Eteisvärinä, jota olen käsitellyt viimeiset kolme vuotta, on sellaista, minkä olen itse aiheuttanut itselleni – oli kuuma päivä, lämpötila 115 F (46 C), tein ankarasti työtä täysissä pukeissa, pinnistelin kuten tavallista, kärsin vähän nestehukasta... ja yhtäkkiä tunsin puristuksen rinnassani, tunsin heikkoutta ja minun täytyi istahtaa, sydämeni läpähti... ja myöhemmin sain selville, että olin aikaansaanut sydämeeni eteisvärinän.

Toivuin nopeasti enkä tietäisi, että minulla se on, jollen olisi ollut lääkärintarkastuksessa muutamaa kuukautta myöhemmin – ja luotan siihen, että se tullaan lääketieteellisesti korjaamaan myöhemmin tänä vuonna, mutta aiheutin sen itse itselleni. Sama asia huimauksen kanssa... Isä on käsitellyt minua sen suhteen, että ottaisin vapaapäivän joka viikko, ja se on uusi taito... olen ollut niitä, jotka menevät nukkumaan klo 23 tai 24 ja nousevat ylös päivää varten aamuviihteen tai –kuuteen mennessä... tehden niin vapaapäivänä... kuinka määritellä se... hm.

Uudessa testamentissa on monia esimerkkejä, jotka auttavat meitä löytämään tuon rajan taivaasta parantumisen odottamisen ja asian läpikäymisen kanssa – ja se on ensi viikon asia, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

New lesson learned #3, "Righteousness in the natural first"

Uusi opittu läksy, osa 3: "Vanhurskaus luonnollisessa ensin"

Hei kaikki,

Olen kertonut aivan läpinäkyvästi eräistä viimeaikaisista keskusteluista Herran, Isän ja minun välillä koskien sitä, että en ole kurinalaisesti ottanut kokonaista vapaapäivää joka viikko ja siitä aiheutunutta huimausta, joka vaivaa, kun väsyn voimakkaasti.

Viime viikolla: Paavali sanoi 1. Kor. 6:18:ssa (nykytermejä käyttäeksemme) että synnit ruumista vastaan tulevat ilmi ruumiissa.

Tiedämme tämän vaistomaisesti, mutta se auttaa meitä tekemään eron sen välillä, kuinka haemme parantumistamme liittyen siihen mitä meidän tulee tehdä luonnollisessa ja sen välillä, mitä voimme odottaa Jumalan tekevän ylliluonnollisessa.

Koska ruumiimme ovat maasta ja palaavat aineiksi, joita on käytetty maan muodostamiseksi, kunnes saamme taivaallisesta aineesta tehdyt ruumiit, se tarkoittaa sitä, että tietämättömyys ei vapauta meitä ruumiissa tehtyjen asioiden seurauksista.

Jos astut pois kallionkielekkeeltä, putoat maahan. Tietämättömyys ei vapauta ketään niistä vaikutuksen ja vastavaikutuksen laeista, joista fyysinen maailmankaikkeus rakentuu ja jossa me nyt elämme. Elämme maan päällä, joten maan asiat ovat meidän vastuullamme.

Ja se on kristityille vaikea asia

Monien kristittyjen joukossa vallitsee sellainen alakulttuuri, jossa uskotaan Jumalan korjaavan ne eroavaisuudet, jotka tulevat heidän tietämättömydestään tai tottelemattomuudestaan luonnollisessa tai terveen järjen huomioon ottamattomuudesta elämässä ja/tai liikeasioissa. Se on väärin. Ennen kuin palaan parantumiseen, voin selittää tämän periaatteen käyttämällä muita esimerkkejä.

Hän ei ole hiljainen yhtiökumppanisi, joka korvaa puolestasi sen, ettet tee sitä mikä on oikein; se tarkoittaa sitä, että sinun yhä täytyy tehdä se, mikä on oikein ja soveliasta asianmukaisella uutteruudella, koska Hän ei oikeuta laiskuutta tai epärehellisyyttä tai sen laiminlyömistä, minkä tiedät luonnollisessa tehdä. Luonnolliset asiat ovat täällä maan päällä ja sen tähden omaa vastuutamme. JOS sen jälkeen, kun teemme sen mikä on oikein ja soveliasta, moraalista ja oikeudenmukaista luonnollisessa, SITTEN Jumala tulee mukaan tilanteeseen, koska tuo vanhurskauden virtaus sallii Hänen virrata meihin.

Esimerkkejä oikein tekemisestä Jeesuksen elämässä

Katsokaa Jeesusta kun Hän ruokki 5.000 ja toisella kerralla 4.000 miestä plus naiset ja lapset. Mitä Hän teki sellaista, mikä oli oikein luonnollisessa? Ensin Hän organisoi heidät Mk 6:40:n mukaan 50 ja 100 ryhmiin. Se tarkoittaa, että nuo ehkäpä 20.000 ihmistä ensin istutettiin noin 200-400:an ryhmään, joissa jokaisessa oli 50 tai 100 ihmistä. Käykää tilanne läpi mielessänne – ajatelkaa sitä perusteellisesti – kuvitelkaa, miten Jeesus sai opetuslapset käyttämään aikaa noin lukuisten ihmisten organisoimiseen ENSIN, ennen kuin ihme tapahtui. Mutta he toimivat niin, SITTEN ihme tapahtui.

Hän ei vain vuodattanut siunausta niin, että kaikki olisi aivan epäjärjestelmällistä – luotiinko maailma niin, ettette näe mitään muuta kuin epäjärjestystä luonnossa? Ei tietenkään. Joten miksi ihmiset luulevat, että he voivat jättää tekemättä oikein luonnollisessa ja Jumala tulee siunaamaan? Väärin. Se soveltuu elämään, ruumiiseen, terveyteen, liike-elämään, rahaan, ihmissuhteisiin – kaikkeen.

Tiedämme myös, että Jeesuksen pystyttämä infrastruktuuri ennen ihmettä alkoi ennen kuin Hän aloitti organisoimalla ryhmät, jatkuen Hänen lopettamisensa jälkeen, koska ylijääneet ruokakorit laskettiin – viisi yhdessä tapauksessa ja seitsemän toisessa. (Matteus 16:8-10)

Jumala lupaa olla antamatta meille enempää kuin voimme käsitellä – 1. Kor. 10:13. Se tarkoittaa, että Hän ei vain rajoita vihollisen hyökkäyksiä ja järjestä ulospääsyä, vaan se soveltuu myös siunauksiin. Hän ei tule antamaan sinulle enemmän kuin mitä voit käsitellä. Joten jos et hoida raha-asioitasi vanhurskaasti nyt, Hän ei voi siunata sinua enemmällä. Isä saattoi moninkertaistaa ruoan Jeesuksen elämään, mikä siunasi toisia (osittain) siksi, että Jeesus saattoi organisoida nuo ihmiset käsittelemään noin valtavan siunauksen – Isä ei antaisi Pojalleen enemmän kuin Hän saattoi käsitellä, emmekö olekin iloisia siitä, että Jeesus osasi hoitaa tilanteen!

Sama soveltuu meidän terveysaiheeseemme – hoidatko omistamaasi ruokaa asianmukaisesti? Miksi Hän siunaisi sinua suuremmalla aktiviteetilla, useammilla liiketoimilla, lukuisammilla asioilla joita tehdä jos me emme fyysisesti hoida asianmukaisesti sitä mitä meillä nyt on? Enemmän myöhemmin... mutta ensin saadakseni pointtini perille, vähän lisää...

Ajattele vedestä viiniksi –ihmettä

Joh. 2: 5-6 kertoo meille, että Hänen äitinsä käski Hänen tehdä sen, mikä oli oikein. Välittömästi seuraavan asian sanotaan olleen, että Jeesus (katseli ympärilleen) ja näki kuusi kiviastia, jotka olivat "kukin kahden tai kolmen mitan vetoisia". Mitta vaihteli tilavuudeltaan, mutta yksi mitta oli karkeasti ottaen kahdeksan gallonia (30 litraa). Niinpä Jeesus käytti kuutta kiviastiaa, joista jokainen oli täytetty 16-24:lla gallonalla (60-90 litralla) muuttaen sisällön viiniksi.

Mutta huomatkaa - Hän näki vesiastiat, selvästi etsien jotakin organisoidakseen siunauksen, muunsi niiden käyttötarkoituksen omaan tarkoitukseensa, täytti ne vedellä reunoja myöten, sitten ihme tapahtui. Hän ei tee ihmeitä, ellet tee sitä mikä on oikein luonnollisessa. Hän voi antaa sinulle vain sen mitä kykenet käsittelemään. Mooseksen täytyi saada Israel meren reunalle ennen kuin se jakaantui. Joten organisoi ensin sydämesi, sitten elämäsi pitämään sisällään siunauksia.

Sama asia koskee parantumista – mitä syömmе, mitä teemme, kantamaamme stressiä. Haluamme Jumalan vuodattavan enemmän Itseään elämäämme, mutta emme ole niiden asioiden hyviä huoneenhaltijoita, joita meillä nyt on, joten Hänen kätensä ovat sidotut.

Henkilökohtainen esimerkki

Vuosikymmeniä sitten, mikä tuntuu tapahtuneen kauan sitten kaukaisessa galaksissa, omistin kaksi pizzankuljetusfirmaa. Voittomme kaikkien kulujen jälkeen oli keskimäärin 20 %. Se tarkoittaa, että jokaisesta myydystä 10 dollarin pizzasta firma saattoi tienata 2 dollaria. Se oli meidän 'netto' voitoksi kutsumamme määrä – voitto sen jälkeen, kun kaikki muut kulut on otettu pois. Tuo kaksi dollari pantiin syrjään tulevaa laajentamista varten, osa siitä käytettiin johtajien bonuksiin jne.

Kaikki muut kulut tulivat jäljelle jäävästä kahdeksasta dollarista. Minun palkkani, 65 työntekijän palkka, ruoka-aineiden osto, vuokranmaksu, palkkakustannukset ja niitä vastaavat verot ja sen sellaiset – kaikki se tuli tuosta kahdeksasta dollarista jokaista myytyä 10 dollaria kohden. Minun olisi ollut epävanhurskasta luonnollisessa ottaa ostosta 10 dollaria ja antaa se jollekin sukulaiselle tai vaimolleni tai lapsilleni tai käyttää se ostaakseni jotakin itselleni. Tuosta 10 dollarista kahdeksan dollaria tuli laittaa takaisin ihmisiin, tuotteeseen ja juokseviin kuluihin.

Kuitenkin kerta toisensa jälkeen olen nähnyt ihmisten ottavan käteistä myynnistä eikä heillä ole kurinalaisuutta panna kahdeksaa dollariaan sivuun liikeyritystä varten – ja sitten he haluavat Jumalan ja/tai toisten pelastavan heidät. VÄÄRIN. Hän antaa heidän epäonnistua, koska raha on maan päällä ja sen tähden meidän velvollisuutemme on tehdä se mikä on oikein. Me emme voi tehdä väärin ja sitten sanoa Jumala kiitti jätä tuo huomiotta ja korvaa oma tottelemattomuuteni. Hengellisesti puhuen Hän rakastaa sinua ja pettää syntisi. Luonnollisesti puhuen on sinun vastuullasi toimia oikein.

Raha on maasta ja sen tähden meidän vastuullamme, ei Jumalan. Hän antaa heidän mennä vararikkoon, sillä he ovat loukanneet vanhurskautta. Maan synnit pysyvät maassa, jos voisin ilmaista asian tällä tavalla. He tekivät syntiä liike-yrityksensä ruumista vastaan, joten synnit tulevat ilmi liike-yrityksessä. Jos teemme syntiä ruumistamme vastaan, synti tulee ilmi ruumiissa.

UT:ssa olevia esimerkkejä ensi viikolla siitä, että tasapainotetaan ihmeparantumiset sen kanssa, että tehdään se mikä on oikein luonnollisessa. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

New lesson learned #4, Paul's co-worker who worked himself sick

Uusi opittu läksy, osa 4: Paavalin työtoveri, joka sairastutti itsensä työllä

Hei kaikki,

Viime viikolla lopetin esimerkkiin meidän pizzankuljetusfirmastamme jossa ansaitsimme kaksi dollaria jokaisesta 10 dollarin ostoksesta, ja saatat luulla minun eksyneen kauas aiheesta – ei pidä paikkansa!

Syrjään pantu aika ja infrastruktuuri

Samalla tavalla kun liikeyrityksen omistajan olisi väärin käyttää koko 10 dollarin myynti itseensä sen sijaan, että panee syrjään kahden dollarin voiton, olen 'käyttänyt' koko seitsemän päivän viikon itseeni sen sijaan, että olisin pannut syrjään yhden päivän 'voittona'.

Kerroin myös kuinka Jeesus ensin pystytti infrastruktuurin ennen kuin siunaus vuodatettiin: istutti tuhannet 50 ja 100 ryhmiin ja organisoii käyttämättömät vesiastiat täytetyksi vedellä, joka tulisi muutetuksi viiniksi. Joten yhdistetäänpä nuo kaksi elementtiä tänään.

Minkä infrastruktuurin olen nyt luonut mahdollistaakseni tarkoitetun siunauksen ottaa yksi kokonainen vapaapäivä viikossa, jotta sillä olisi täysi vaikutuksensa. Minulle se tarkoitti ensimmäisenä asiana sitä, että 'irrottauduin' internetistä yhdeksi päiväksi joka viikko. Ei tarkasteta sähköposteja, Facebookia, Messengeria, Skypeä, tekstiviestejä jne. Puhelin on pöydällä poissa luotani. Tuo infrastruktuuri mahdollistaa rentoutumiseni ja keskittymiseni päivään ja latautumiseni – ilman syyllisyyttä, voisin lisätä, koska menneinä päivinä tunsin syyllisyyttä kun en tehnyt työtä.

Jos Herra käsittelee jotakuta ruokavalion suhteen, mikä perusrakenne hänen täytyy pystyttää, jotta Jumala voi siunata häntä hänen pyrkimyksissään? Jos Hän käsittelee häntä sanotaanko siitä, että ei söisi hiilihydraatteja ja keskittyisi proteiineihin ja vihanneksiin, täytyykö hänen raivata ruokakomeronsa ja antaa nuo teollisesti valmistetut säilykkeet ja perunalastut ja voileipäkeksit hyväntekeväisyyteen? (Ja/tai jollekulle, jota Jumala ei käsittele noiden asioiden suhteen)

Jos Hän käsittelee jotakuta rahan käsittelyn suhteen, esim. velasta pääsemisen osalta, täytyykö hänen leikata kahtia tai panna lukkojen taakse luottokortteja, jotta estää itseään joutumasta lisävelkoihin? Täytyykö hänen istuutua tutkimaan rahankulutustaan ja tekemään budjetti tarvittavana perusrakenteena, ennen kuin Isä voi vuodattaa enemmän rahavaroja hänelle?

Epafras (lyhennetty muoto Epafroditoksesta)

Kol. 4:12:ssa Paavali kuvaa Epafrasta, joka rukoilee palavasti heidän kaikkien puolesta verbin tarkoittaessa 'taistella (vahvasti)' rukouksessa. Muualla Paavali kuvaa tätä rukoustaistelijaa vankitoveriksi, palvelijaksi ja sellaiseksi, joka piti huolta hänen tarpeistaan. Uhrautuvalla mielellä hän antoi ja rukoili ja matkusti Paavalin kanssa ja kuljetti viestejä Paavaliilta (koti-) seurakunnille ja niiltä Paavaliille.

Fil. 2: 25-30:ssa Paavali sanoo, että hän oli 'kuoleman kielissä', mutta Jumala oli laupias. Hän sanoo jakeessa 30: "sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun **pani henkensä alttiiksi tehdäkseen** minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä."

Epafras sairastutti itsensä työllä. Virkkeen loppuosa kuulostaa siltä kuin Paavali syyttäisi filippiiläisiä siitä, että he laiminlöivät Paavalista huolehtimisen, mutta englanninkielinen käännös on sävyltään liian vahva. Kreikankielinen teksti välittää ajatuksen, ettei heillä vielä ollut tilaisuutta antaa Paavaliille ja että Epafras sairastutti itsensä työllä auttaessaan Paavalista huolehtimisessa. Itse asiassa myöhemmin tässä kirjeessä, kohdassa 4:14-18 hän tunnustaa, ettei filippiiläisillä ollut tilaisuutta (avustaa), mutta sen jälkeen Epafras oli saapunut heidän luotaan uhrilahja mukanaan.

Jotkut väittävät kreikankielisen tekstin viittaavan siihen, että Epafras oli holtiton riskeeratessaan elämänsä ja terveytensä Paavalin takia. Hän oli jatkuvasti kiireinen, sen voimme nähdä. Hän uuvutti itsensä kuoleman kieliin saakka Paavalin omien sanojen mukaan. Paavalin käyttämä kreikan sana sairaasta 'heikko, heiveröinen, sairas'. Herran armo ei ollut tässä jumalallista parantumista varten, vaan siinä, että hänen sallittiin toipua. Epafras aiheutti sen itse itselleen. Paavali, joiden käsistä näemme niin monia ihmisiä Apostolien teoissa, ei voinut häntä parantaa. Liasta työnteosta aiheutuneen sairauden täytyi parantua omia aikojaan ja lopulta hän toipui.

Tuo taipumus tehdä liikaa töitä aiheutti huimaukseni, joten olen ottanut oppia Epafrasilta tässä. Kuinka monet meistä ovat työn, uran, opiskelun, vapaaehtoistyön seurakunnassa, lasten kuljettamisen jne. takia ovat raataneet pisteeseen, jossa sairastuvat uupumuksen takia kuten Epafras? Ruumista vastaan olevat synnit pysyvät ja tulevat ilmi ruumiissa.

Ennakkoluulo, toisten vastainen syrjäntä ovat syntejä, jotka tulevat ilmi ruumiissa

Antiikin Korintin kulttuurista tiedetään paljon. Se oli satamakaupunki, kaupungin motto oli 'vapaus ja tieto', se oli kaupunki, jossa kolme kulttuuria tuli yhteen: roomalainen, kreikkalainen ja juutalainen. Oli tunnettua, että 'valkokaulusluokan' liikeyritysten omistajat eivät seurustelleet 'työläisluokan' satamatyöläisten ja muiden työläisten kanssa. Oikeastaan tilanne ei ole juurikaan erilainen nykyään. Tuo oli kaupungin kulttuuri.

Mutta Apt. 18: 7-8 kertoo meille, että monet jokaisesta näistä kolmesta ryhmästä tuli uskoviksi. Nämä kolme kulttuuria, joilla kaikilla oli omat kulttuuriset 'painolastinsa' kohtasivat aluksi roomalaisen Gaius Justuksen kotona, myös synagogan esimiehen Krispuksen johdolla.

1.Kor.11: 18-32:ssa Paavali kritisoi heistä joitakuita siitä, että he kieltäytyvät syömästä Herran ehtoollista toisten kanssa (Justuksen talossa), tavaten etukäteen syödäkseen erikseen, pitäen oman Herran ehtoollisensa keskenään. Hän kertoo heille, että he voivat syödä koska tahansa omissa kodeissaan ja että he halveksivat Kristuksen ruumista jakaantuessaan. Hän kertoo heille, että heidän pitäisi oikein erottaa Herran ruumis ja liittyä toisiin. Hän sitten päättää huomionsa koskien heidän ennakkoluuloaan:

"sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa. Sen tähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois (varhain). Mutta jos me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi; mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi." (jakeet 29-32)

Pohtikaa korinttilaisten tapausta: Se, ettei pitänyt toisista heidän (koti-) seurakunnassaan avasi oven heissä sairaudelle. Ensimmäisen kirjeensä kolmannessa luvussa Paavali sanoi, että he hajaantuivat suljettuihin ryhmiin, joista yksi seurasi Apollosta, toinen Paavalia jne. Hän käski heidän lopettaa se ja kasvaa aikuisiksi. Jeesus on se, millä on merkitystä, Hän on se, joka heillä kaikilla on yhteistä.

Niille, jotka loivat toisista erillään olevan kuppikunnan, ei ollut tarjolla mitään jumalallista parantumista; Paavali mainitsi syyn heidän sairauteensa, mutta ei tarjonnut mitään rukousta heidän puolestaan – he aiheuttivat sen itse itselleen. He sanoivat, etteivät he tarvitse toisia. Oli heidän vastuullaan korjata asenteensa, mikä puolestaan sulkisi oven heidän monille sairauksilleen. Heidän tuli tutkia itseään.

Tämä on vakava juttu. Ihmisluonto etsii laiskaa ulospääsyä, vastuun välttämisen tietä, oikotietä: "Jumala kiltti, paranna minut mutta älä pakota minua käsittelemään sydäntäni." Mutta jos aiheutit sen itsellesi, ei tule mitään taivaallista parantumista. Laupeutta ehkä, kuten Epafrasin kohdalla, joka toipui, mutta ei yhtäkkistä parantumista. On ilmiselvää, ettei jokainen sairaus ja vaiva ole tulosta siitä, että ihminen aiheuttaa sen itselleen, mutta tässä kapealle alueelle keskittyneessä tarkastelussa voimme nähdä, että on joitakuita, jotka kuuluvat siihen joukkoon, että ovat aiheuttaneet sen itselleen, kuten Epafras ja jotkut korinttilaisista (ja John, lol).

Ensi viikolla uskon ja lääketietään tasapainottaminen ja keitä Jeesus paransi evankeliumeissa... ei sitä, mitä luulet! Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Lesson learned; final in the series #5

Uusi opittu läksy, sarjan viimeinen 5. osa

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin, kuinka Paavali kertoi korinttilaisille, että heidän ennakkoluulonsa heidän oman (koti-) seurakuntansa jäseniä kohtaan teki heidät heikoiksi, sairaalloisiksi ja jotkut olivat jopa kuolleet. He aiheuttivat sen itse itselleen, kuten Epafras, joka teki työtä melkein kuolemispisteeseen saakka. Joskus avaamme oven rakkaudettomuuden kautta tai työskentelemällä tai stressaamalla itseämme, mutta milloin voimme odottaa Jumalan parantavan meidät?

Nimeä se parantuminen...

Voitteko nimetä mitään tarkkaa välitöntä parantumista evankeliumeissa tai Apostolien teoissa, jossa tuo ihminen oli tietoisesti aiheuttanut tuon vaivan? Toisin asian sanoakseni, kun puhutaan nimenomaisesti kerrotuista yksittäisistä parantumisista evankeliumeissa, paransiko Jeesus koskaan ihmisen, joka oli tietoisesti aiheuttanut tuon lääketieteellisen vaivan kehoonsa? Vastaus on ei. Matt. 15:30-31:ssä mainitaan raajarikkojen tervehtyneen – 'raajarikkoisuus' on tulos onnettomuudesta – he eivät tietoisesti vammauttaneet itseään.

Pohtikaa: Verenvuototaudista kärsinyt nainen ei tehnyt mitään saadakseen aikaan tuon vaivan itseensä. Tekikö sokea Bartimeus tai sokeana syntynyt mies itsensä tarkoituksella sokeaksi? Ei. Tekikö kukaan kuuroista ihmisistä, spitaalisista, puhumaan kykenemättömistä, rammoista, köyryselkäinen nainen – tekivätkö he tietoisesti jotain, mikä aiheutti heidän vaivansa? Ei. Pyysikö Malkus, jonka korvan Pietari viilsi irti miekalla Jeesuksen pannessa sen takaisin paikalleen ja parantaessa sen, Pietaria viiltämään irti korvansa? Ei.

Tekikö kuumeeseen kuollut Jairuksen tytär, ei-juutalaisen naisen tytär, jota riivaaja 'vaivasi' tai Pietarin anoppi tietoisesti jotakin, joka aikaansai kuumeet tai sairaudet, jotka Jeesus myöhemmin paransi ja herätti kuolleista? Ei yksikään nimenomaisesti evankeliumeissa nimetyistä tapauksista, jotka Jeesus paransi, edes viittaa siihen, että kyseessä ollut ihminen olisi aiheuttanut vaivan itse itselleen. Paavalin kuolleista herättämän miehen kohdalla oli kyseessä vahinko tämän pudotessa ikkunasta, hän ei tarkoituksellisesti pudonnut ikkunasta. Pietarin kuolleista herättämä Dorkas sai kuumeen ja kuoli. Hankkiko hän kuumeen tarkoituksella? Ei.

Joten miksi me syödessämme itsemme liikalihaviksi aiheuttaen siten ongelmia niveliin ja sydämeen/keuhkoihin ja muihin juttuihin, miksi me rukoilemme jumalallista parantumista? Miksi me, kun syömme teollisesti valmistettuja ruokia, jotka ovat vailla ravintoaineita tai tietoisesti emme hanki riittävästi vitamiineja ja hivenaineita ja olemme sitten sairaalloisia, miksi odotamme jumalallista parantumista?

Miksi ihmiset polttavat tietäessään, että se voi aiheuttaa syöpää ja koko joukon muita vaivoja, tai tarkoituksella nostavat jotakin mitä tiedämme, ettei pitäisi nostaa, tai työskentelevät liikaa

uupumispisteeseen saakka ja/tai aiheuttaen sairastumisia (kuten minun kohdallani oli kyse huimauksesta tai jopa flimmeristä) tai kantavat huolia ja pelkoja, kun tiedämme, että meidän täytyy mennä Herran luo ja antaa ne Hänelle – ja odotamme Jumalan välittömästi parantavan meidät?

Jos kirjaukset Jeesuksesta ja Apostolien teoissa kertovat välittömästi parantumisesta vain niille ihmisille, jotka saivat vaivansa ilman heidän suoraa omaa tarkoitustaan tai virhettään, miksi odotamme Hänen välittömästi parantavan meidät, kun me tietoisesti aiheutimme ongelman itsellemme?

Meidän ruumiimme ovat maasta ja meidän tulee pitää asianmukaista huolta kaikesta lähtien ajastamme maan päällä aina maallisiin ruumiisiimme asti. Olemme vastuussa. Asia on niin yksinkertainen. Synnit ruumista vastaan tulevat ilmi ruumissa, kuten Paavali sanoi. Mikä perusrakenne meidän täytyy pystyttää muuttaaksemme elämämme, mitä tulee terveyteen, ravintoon, rakkaudessa vaeltamiseen suhteessa toisiin opetuslapsiin?

Uskon, parantumisen, terveen järjen, oman sydämen arvioimisen tasapainottaminen

Paavali sanoi Timoteukselle ensimmäisessä kirjeessään (5:23): " Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi." Oliko tuo 'oinos' (viini) käynyttä vai vain mehua, on epäolennaista tämän aiheen kannalta – Paavali käski Timoteusta käyttämään hänen lääkkeenään pitämää ainetta vatsansa tähden. Viime viikolla kerroin, kuinka Paavali huomautti Erastuksen työskennelleen kirjaimellisesti kuolemisspisteeseen saakka ja tarvitsevan aikaa toipua.

Ajan ottaminen toipumiseen ja vähäisen määrän viiniä käyttäminen vatsan tähden ovat kumpikin käytännöllisiä ratkaisuja. Paavali, tämä mies, joka kutsui sokeuden noita Elymasille, joka vastusti häntä, Paavali, joka herätti ikkunasta pudonneen miehen kuolleista, tämä mies, jonka käsien kautta Jumala teki erityisiä ihmeitä hänen koskettamiensa vaatekappaleiden välityksellä – tämä vuosien ajan merkittävien ihmeiden mies käski ystäviään ottaa lääkettä, levätä ja toipua.

Esimerkkejä

Kun lapsemme olivat pieniä ja saivat kuumeen tai vilustuivat tai jotakin, me panimme kätemme heidän päälleen, mutta jos he eivät voineet paremmin lyhyen ajan sisällä, joka ei varmasti ollut pitempi kuin 24 tuntia, veimme heidät lääkäriin.

Ette pakota viatonta lasta kärsimään vain siksi, että 'seisotte uskossa' – teidän täytyy tehdä ensin mikä on oikein, koska olette maan päällä luonnollisessa ensiksi, ja sitten hengellinen seura.

Ihmiset rikkovat tervettä järkeä vastaan ja sitten ihmettelevät, missä Jumala on. He tekevät kaiken väärin luonnollisessa ja sitten tarvitsevat kiireesti ihmettä. Näin he elävät vuoristorataelämää, jossa mennään alas ja sitten ylös, ihmeeseen, sitten alas, sitten ylös ihmeeseen, sitten taas alas – sen sijaan, että

eläisivät huolenpidon virrassa, jonka vapauttaa se, että tekee sen, mikä on oikein luonnollisessa ja terveen järjen mukaista.

On kuin nainen, josta olen kertonut, jolla oli tapana kirjoittaa shekkejä paikallisille kauppiaille tietäen, ettei hänellä ollut tilillään rahaa. Sitten hän tuli minun, pastorinsa, luo rukoiltavaksi, jotta hänen miehensä saisi palkankorotuksen, jotta hän saisi suosion pankeilta, jotka ottaisivat pois jotkut kulut, saadakseen suosion kaupoilta, jotta ne antaisivat hänen kirjoittaa lisää shekkejä – mutta se, että Jumala vastaisi tuohon rukoukseen tarkoittaisi, että Hän mahdollistaisi naisen synnin tai vähintään toimisi naisen kumppanina tämän synnissä.

Jumalan ratkaisu oli, että tein naisen kanssa työtä auttaen häntä laatimaan budjetin ja olemaan kurinalainen – tehden sen, mikä on oikein luonnollisessa pystyttäen sellaisen rakenteen hänen elämäänsä, minkä kautta Jumala voisi virrata. Se ei ollut eleganttia, se oli vaikeaa, hankalaa lihalle ja 'normaalia'. Mutta se oli jumalallinen vastaus, se taivaallinen 'kosketus' Jumalalta, minkä nainen tarvitsi.

Sen tähden Paavali...

...toistuvasti luetteloijoi johtajien ominaisuuksina moraalisen suoraselkäisyyden, vakauden elämässä, vakauden perheessä. Heillä on paikallan perusrakenne Jumalalle siunata heitä luonnollisessa. Hän on hengellisessä, me elämme luonnollisessa. Jumala on vanhurskas ja rehellinen ja Hän voi virrata vain sen kautta – joten jos elämämme ei vastaa Hänen suoraselkäisyyttään, niin me sidomme Hänen kätensä.

Tässä sarjassa olen jakanut omaa kokemustani ja keskusteluni Isän kanssa koskien sitä, miksi minulla oli huimausta. Hänen ratkaisunsa ei ollut jokin dramaattinen jumalallinen kosketus, sen sijaan Hän ohjasi minut takaisin huolehtimaan paremmin ajastani ja energiastani. Hänen ratkaisunsa nähtiin niissä hyvin arkipäiväisissä ja käytännöllisissä askelissa, joiden mukaan otan yhden kokonaisen vapaapäivän joka viikko, mutta kyseessä oli jumalallinen kosketus.

Yliluonnollinen on usein kätkeyty käytännölliseen. Se tekee siitä näennäisen yksinkertaista, arkipäiväistä, jopa tylsää. Emme halua olla kuin Naaman, jonka ylpeys, kun hänen käskettiin peseytyä mutaisessa Jordan-virrassa seitsemän kertaa, mikä parantaisi hänet spitaalista, sai hänet kääntymään pois – ihme ei tullut hänen odottamassaan muodossa, joten hän torjui Jumalan ratkaisun. Älkää olko sellaisia.

Hyvin usein juuri se, että yksinkertaisesti otamme vastuun elämästämme, on se yliluonnollinen teko, jonka Jumala vaatii. Se ei ole loisteliasta, eikä sen myötä iho mene kananlihalle ja saa väristyksiä. Kuten oli laita silloin, kun Jeesus pani ihmiset istumaan järjestäytyneisiin ryhmiin, Isä virtaa niiden käytännöllisten asioiden kautta, joita teemme helpottaaksemme Hänen liikkumistaan keskellämme.

Toivon tämän sarjan antaneen ajattelemisen aihetta... uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn